

Resolució 68/2020, de 31 de gener

Número d'expedient de la reclamació: 1/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Diverses dades sobre atenció ciutadana per part d'un regidor.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: No sembla que es presentin en la informació sol·licitada límits que puguin justificar que es denegui l'accés sol·licitat, per la qual cosa és procedent declarar el dret de la persona reclamant a ella. És més: sembla especialment rellevant garantir l'accés a la informació sol·licitada, ja que es refereix a diverses qüestions relacionades directament amb la participació ciutadana, incentivació la qual constitueix una de les principals finalitats de la legislació de transparència i accés a la informació pública (article 1.2 LTAIPBG); a més, també s'ha de tenir en compte que l'article 55.1.c LTAIPBG afirma un principi de publicitat de les agendes dels alts càrrecs, si bé en relació amb el Registre de Grups d'Interès, que sens dubte reforça el dret d'accés a la informació sol·licitada.

Paraules clau: Ajuntament. Agenda d'alts càrrecs. Participació ciutadana. Persones amb discapacitat. Reclamació contra silenci.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 2 de gener de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 1/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 de novembre de 2019 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb un regidor determinat: *1. Conèixer si un regidor té obligació de respondre-li a un ciutadà mitjançant una carta davant de la reiterada sol·licitud de reunions amb ell. 2. Existeix algun protocol de bon govern municipal per al cas d'un regidor que no respongui als intents de contacte d'un ciutadà?. 3 Tenen els regidors dins de les seves tasques unes hores reservades per atendre de forma directa als ciutadans que exerceixen la participació individual?. 4. Conèixer el número de persones que ha atès el senyor... oferint-los una reunió des del 10 de setembre de 2019 i el número de reunions que ha ofert a entitats des de la mateixa data.* Demana de rebre la informació sol·licitada per escrit i per correu postal.

3. La Reclamació presentada el 2 de gener de 2020 assenyala que la sol·licitud anterior no hauria estat contestada per l'Ajuntament.
4. El 7 de gener de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 28 de gener de 2020 la GAIP rep l'informe municipal, segons el qual la sol·licitud va ser derivada a la Regidoria de Presidència. El 24 de gener de 2020 l'Ajuntament informa la persona reclamant que les agendes dels regidors s'elaboren a partir de les seves responsabilitats, que les relacions directes amb els ciutadans es vinculen a través dels Consellers de Districte i que el Regidor de Presidència, com a Regidor de l'Eixample, s'hauria reunit amb 25 entitats i representants de col·lectius des del mes de setembre passat.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es*

garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. *Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia.* 3. *Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. *Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Informació sol·licitada i dret a obtenir-la

A partir de les consideracions del fonament jurídic anterior, és procedent valorar fins a quin punt allò sol·licitat per la persona reclamant és informació pública i també si la informació sol·licitada ha estat facilitada per la resposta municipal:

El primer apartat demana informació sobre si un regidor té l'obligació de respondre a un ciutadà per escrit davant de reiterades peticions de reunió. La resposta donada per l'Ajuntament a la sol·licitud no fa cap menció a aquesta petició. El cas és que si hi ha en poder municipal una resposta clara a tal pregunta, la resposta en qüestió hauria de ser considerada informació pública, a la que qualsevol persona tindria dret i, si tal resposta clara no existeix i la petició ha de ser considerada com una consulta i en conseqüència inadmesa en aplicació de l'article 29.2 LTAIPBG, llavors l'Ajuntament hauria d'haver resolt de forma motivada en aquests termes.

El segon apartat de la sol·licitud demana si existeix algun protocol de bon govern municipal per al cas d'un regidor que no respongui els intents de contacte d'un ciutadà. Sens dubte, aquesta és una

sol·licitud d'informació pública, ja que interroga sobre l'existència d'un document determinat (un protocol); si aquest document existeix en poder municipal, la resposta ha de ser afirmativa i, si no existeix, negativa. El cas és que l'Ajuntament no ha contestat a aquesta pregunta.

El tercer apartat de la sol·licitud demana si els regidors tenen unes hores reservades per atendre de forma directa a ciutadans que vulguin exercir la participació individual. La resposta genèrica donada per l'Ajuntament, que consisteix a remetre aquest tipus de relacions als Consellers de Districte, no dona resposta a la sol·licitud, la qual s'interessa específicament sobre si els regidors tenen hores reservades als efectes indicats; de la resposta donada es pot inferir que probablement els regidors no tenen tal reserva d'hores, però si és aquesta la resposta pertinent, sembla exigible que sigui donada amb el mínim de claredat necessari als efectes de garantir una informació pública de qualitat.

La resposta municipal atén parcialment allò sol·licitat pel quart apartat de la sol·licitud: indica el número de representants d'entitats i col·lectius que haurien estat atesos pel Regidor de Presidència en la seva qualitat de Regidor de Districte durant el període sol·licitat, però no informa ni del número de ciutadans individuals atesos, ni de les seves reunions amb representants d'entitats o col·lectius o amb ciutadans individuals com a Regidor de Presidència (quan les sol·licituds adjuntes a la Reclamació van dirigides al Regidor no en la seva qualitat d'autoritat de Districte, sinó pel seu càrrec en l'estructura central de l'Ajuntament).

Cal concloure que, en general, la sol·licitud de què deriva aquesta Reclamació demana informació pública concreta a l'Ajuntament de Barcelona i és contestada amb una resposta totalment genèrica, que amb prou feines contesta parcialment el sol·licitat pel seu apartat quart.

D'altra banda, no sembla que es presentin en la informació sol·licitada límits que puguin justificar que es denegui l'accés sol·licitat, per la qual cosa és procedent declarar el dret de la persona reclamant a ella. És més: sembla especialment rellevant garantir l'accés a la informació sol·licitada, ja que es refereix a diverses qüestions relacionades directament amb la participació ciutadana, incentivació la qual constitueix una de les principals finalitats de la legislació de transparència i accés a la informació pública (article 1.2 LTAIPBG); a més, també s'ha de tenir en compte que l'article 55.1.c LTAIPBG afirma un principi de publicitat de les agendes dels alts càrrecs, si bé en relació amb el Registre de Grups d'Interès, que sens dubte reforça el dret d'accés a la informació sol·licitada.

En consideració a les anteriors consideracions, és procedent requerir a l'Ajuntament de Barcelona que faciliti la resposta pertinent a cada un dels apartats de la sol·licitud, tenint en compte els termes específics d'aquesta i l'abast de la informació realment existent en poder dels serveis municipals, tenint en compte les consideracions efectuades pels paràgrafs anteriors.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 31 de gener de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada per l'antecedent 2, d'acord amb les consideracions fetes pel fonament jurídic 2.
2. Requerir l'Ajuntament de Barcelona perquè lliuri la informació indicada en l'apartat anterior a la persona reclamant en el termini de deu dies des de la notificació de la present resolució i perquè tot seguit n'informi la GAIP.
3. Requerir l'Ajuntament de Barcelona perquè en el termini de 15 dies informi la GAIP de l'òrgan responsable del compliment d'aquesta Resolució i de les actuacions realitzades per complir-la.

4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.